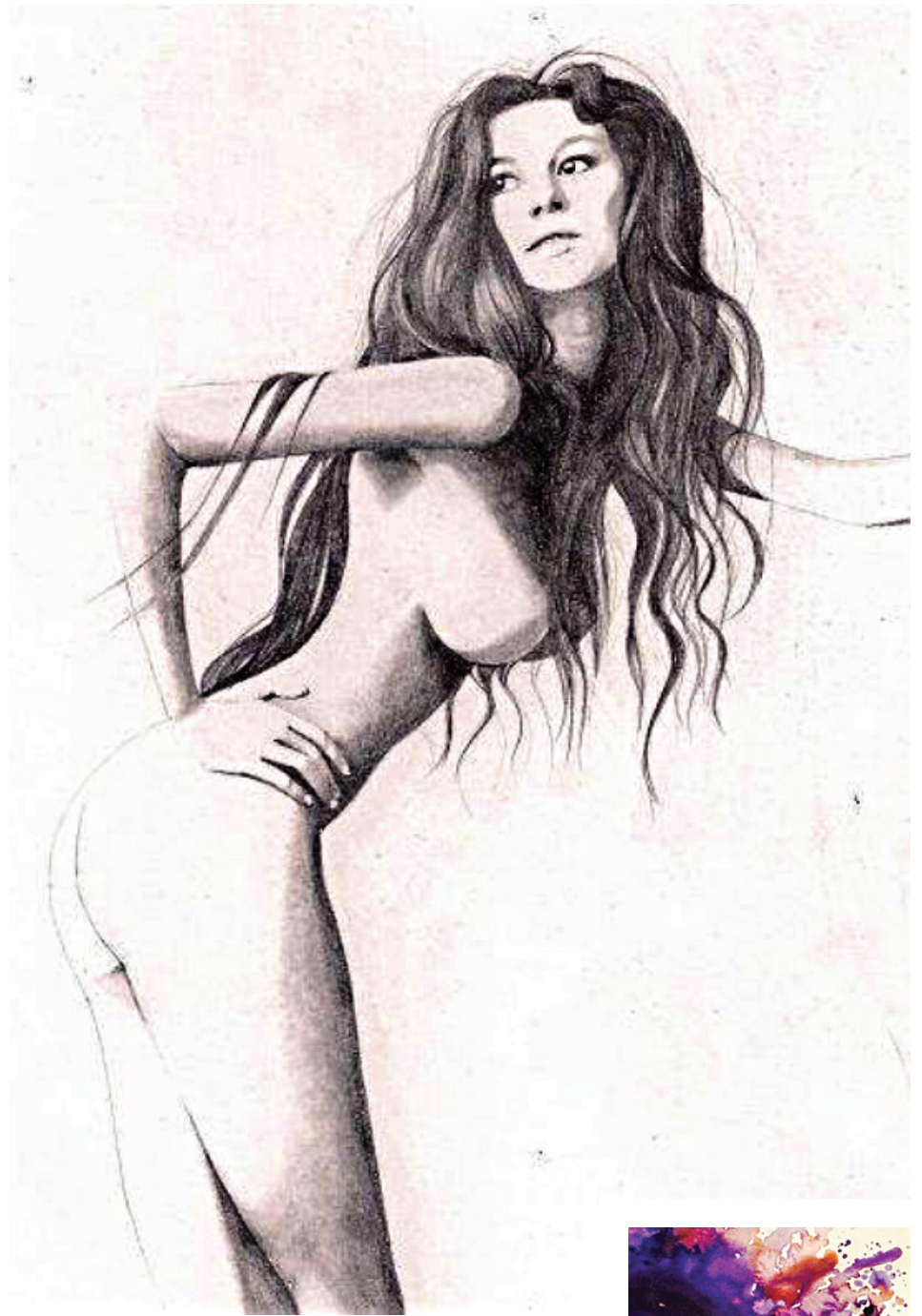
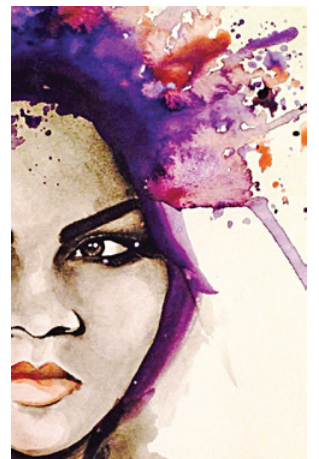

TEKNINGAR: RAGNHILD KJÆRBO

og tí teknar og málar hon so at siga bara portrettmýndir.

– Líka síðani eg var heilt lítil, havi eg lagt merki til allar smálutir viðvíkjandi útsjóndini hjá fólki. Eg haldi, at eg leggi merki til alt tað, sum eyðkennir ein persón, hóast eg ikki kenni viðkomandi. Og av tí at eg fangi ymsar smálutir og klári at fáa tað niður á pappír, líkjast myndirnar rættiliga nógv persóninum, sum eg royni at portrettera, greiðir Ragnhild Kjærbo frá.

Tað eru serliga myndir av konu-fólkum og børnum, sum Ragnhild Kjærbo hevur gjørt.

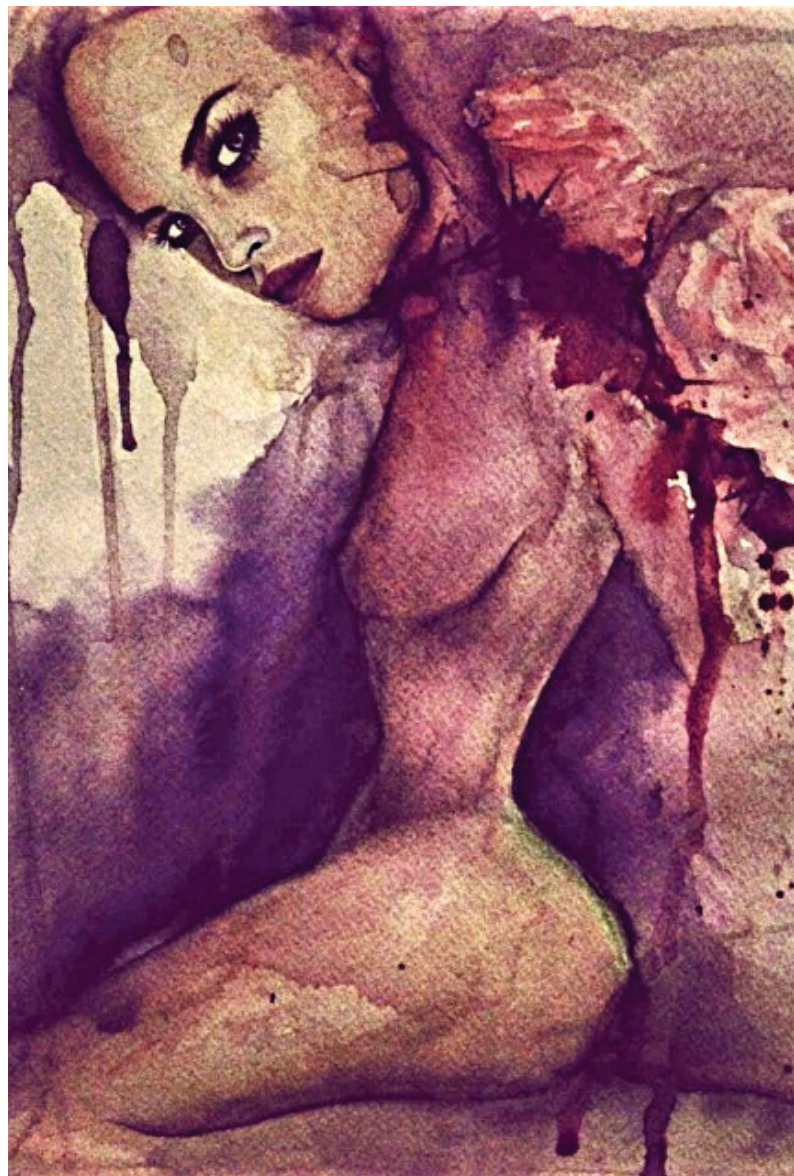
– Mær dámar ótrúliga væl at tekna konufólk, og nú eg hugsu um tað, so havi eg bara gjørt nakrar heilt heilt fáar myndir við mannfólki, sigur Ragnhild Kjærbo og heldur fram:

– Teir eru so fyrrkantaðir og ikki líka áhugaverdir at tekna sum konufólkini. Skal eg yvirhøvur tíma at tekna ein mann, so skal tað vera okkurt heilt serstakt við honum, so sum óvanliga vøkur eygu, stórar varrar ella okkurt triðja, sum ger hann serligan í andlitinum, sigur Ragnhild Kjærbo og flennir.

Myndirnar eru sum terapi

Fyri Ragnhild Kjærbo er tað at tekna og mála ikki bara eitt frítíðarítriv, men nakað, sum hon kennir seg noyddu at gera fyri at kenna seg væl.

– Tá eg tekni ella máli, havi eg tað so ótrúliga gott. Eg haldi, at eg fari inn í mína heilt egnu verð tá, har eg gloymi um alt tað, sum nú einaferð fyllir gerandisdagin hjá eini familjumammu.

Tað er sum ein terapi-løta fyri meg, sigur Ragnhild Kjærbo, sum hevur sjeik og tveir synir, ið eru trý og átta ára gamlir.

– Hinvegin er tað ikki altíð líka smart at vera kreativ og samstundis hava familju, tí fyrst og fremst eri eg mest kreativ um náttina og harafturat róti eg rættiliga illa, ímeðan eg tekni og máli, sigur Ragnhild Kjærbo og ristir eitt sindur við høvðinum, meðan hon flennir eftir sær sjálvari og heldur fram:

– Tað er ikki heilt lætt, tí tað er ikki óvanligt, at eg byrji at kenna meg kreativa og havi hug at tekna og mála, tá tað liður ímóti midnátt ella seinni enn tað, greiðir Ragnhild Kjærbo frá.

Hóast Ragnhild Kjærbo sýnir fram myndir sínar alment nú, tók tað sína tíð, áðrenn unga listakvinnan var til reiðar at hava framsýningar.

– Eg eri óvanliga kritisk og haldi sjáldan, at tað, sum eg geri, er nóg gott til at sýna fram. Men nú eri eg byrja at hugsa, at eg komi ongan veg við listini, um eg blívi við at hugsa negativt um tekningarnar og málningarnar. Og tær mongu, positivu viðmerkingarnar, sum eg fái frá fólki, og ikki minst tann stóri áhugin fyri djóramyndunum, eru eisini við til at geva mær eitt skump. Eitt neyðugt skump, sum fær meg at gera enn meira við listina, sigur Ragnhild Kjærbo.